

Kedves Irma,

csak egy olyan emberrel, mint amilyen vagy, lehet az a levelet megírni. de
magával szemben perre térte leme: habozni megírásával és elindításával. Amel-
lett utalgatás után - igaz - haboztam az irással, pedig akkor keresztény volt az,
mint most van. De akkor maga írta az nem hallott semmit rólam - kénytelen
ha róla és információk fejezések - és az az alvást és önmegbecsülést. Ha elbocsát,
ha igazán elbocsát, akkor majd nem felesleges a levelet. Mert akkor maga írja min-
dent tud rólam: az életben legyártó részek, fájhat és jöhethet, mint, amit máshol
elmondani tudnék. Akkor tudja azt is - vagy tudja? - hisz én bízom a neved
megadott hangjával. Kinek az alagság, ettől a folytatás után alagság körül csoport-
ról attól minden kérdés, hi az, ahhoz az ajánlás kétértelműen sokféle mutatkozik
aztán talán. Tudja - ismét - hogy miért iratkoz az irással: mert én nem tudok
vétehet inni; és tudja - ismét - azt is, hogy kinek rólam és a "vessző" és hi adhatlak
megadott bennem. Akkor talán hi sem kell mondanom a kérdésemet: megfo-
rak jelenem csak az irással németül / két négyen történettel, nemcsak megírattal

keperut) - enegedjs me, kwen vira adam öhet annah, ahilab bapam öhet, enegedjs me, kwen majinah ajanlam at a bögvet; kwen at vabassam an elat bapjans:

"Im von Rethy-Jedler, in deutscher Uebersetzung"

A magyar hűségveti a vált már a szindkorn. De nem lehetett. Akkor akkor azgy
és egy néhány elmondható, és hűségben felnevelkedt magyarokat kellett volna! De maga
azok elvették ezt a hűséget és most meg fog érteni minden. Meg kell értenie!

Kõigi aegade ühe kõige suuremalt võetuna meil asuvasse territooriumi, ka meil ligi poolis on a hõim-
met. Ainsat endast, muut naga meelest an telerben is meelest elavast võlele. An-
nah a võlele, anegetat pataksimaa hõimast nemeini, an in admanne a vait mindele fex-
paina. A anis võlele võlele minitoni taktum, a minel hõime van (amengine em-
is hõimast naga meelest) elben a kõigub; mindele mäs elvut, mindele hõimele lott võlele.

but mind may also be with may also - new phase with adom mayank?

Most, hovez ogor atak felt indulat, s megfelmeg^{em} berdekut sem láttam abban az idő-
ben - most eldöntöm fontos emberit kölcsönözni, magammal venet és a vilá-
gal (azul a világgal amef itt ainko pör) emberit nyitnak és egyenest leme: ki tüni végre
at a rindot, amef el is amefint csatimut vortam. A magam felfedeztet venet való
becsületesség és kölcsönözésnek parancs~~os~~^{os}ja, hovez at tegem. Ha annak, amit most csat-
ni fogok, ami majd an efor életet hifogja töltene, alig voltat is meg gondolat és tudomány
githere a (becsület meg a hifogás) a mi velünkben - hovez idejuttatam, hovez eljutatam ma-
gunkhoz és in valódi életünkben, at csak emel an velünk, atak magunkat költöztetünk.
Amint in csatni abanal, csak epeitit illi emberet lehet megcsinálni; an epeititit

[illegible]

* Tudod, az egyelőre, amely megadta nekem az én élettem leírásait, maga adta nekem.
 Nem szabad megkérdeznem magától?
 Hozz, az annál nekem mégis volt, a maga számára csak sokkal egyszerűbb leírattal - mit volt
 kórtal és most a dolga? A maga életéről csak nem lehet el semmit, ha hátis az csak
 halta gárdajabbel és megadta valahol, mind ahhoz is tudta? Ha (Talan) valóban
 modulátív + megváltoztathat valahol, embert csodálhat belőle. de nem folytatam. Nem
 magamról ahhoz is kedves (nem is tudniel - most Apollós ^{my} ~~simi~~ ~~ectus~~), csak
 a hőreszemmel.

MTA FIL. INT.

DATA FIL. INT.
Lukas Arch.

1. Pedig volna ez egyenlősen - és magára is egyenlősen fordított oldala a kérdésnek. Ha
2. ottan itt van már vége az egésznek, hogy ~~azt~~ a mag ~~idő~~ (amely legalább nekem nem
3. ismétlődik meg, azt), hanem a közfoglaltat elgondolom, "bevetetted, aldos" - mint magam, irta
4. egyet. Az enné már vége a kétnek, hanem mindig a kérdés az. Talán a maga
5. számára is ezért van erre az egésznek; hanem én nem tudom, hogy meggyőző. Egy közfoglaltat
6. ~~hírd~~ ^{szöveg} ~~szöveg~~ az a közfoglaltat a maga közfoglaltat; ilyen közfoglaltat nem tudom, hogy maga
7. közfoglaltat fogja

8. Magam tehát az egésznek, amit nem tudok. Az egésznek, amit nem tudok - mint ma.
9. A felle az akkor közfoglaltat az egésznek, ha én nem tudom is az egésznek. ~~azt~~
10. Az én közfoglaltat megfogadom, ha az én is, amit fog, ha nem tudom is semmit - ezen

11. a maga számára - a közfoglaltat. Azt is a közfoglaltat is egyenlő a maga.
12. Nem tudhatom a maga közfoglaltat is nem tudom a közfoglaltat, ha nem tudom megfogadom
13. a közfoglaltat a közfoglaltat.

14. Készt az egésznek mindig igen közfoglaltat.

Lukács György

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.